ગુલઝારે ઉલફત.

હીઝ હાઈનેસ મૌલાના સરકાર આગા સુલતાન
મહુમદશાહુની ૩૫ માં વરશની જન્મ
ખુશઆલીની ભેટ.

રચનાર.
અલીમહમદ વલી નાઝર, વાડીવાલા.

પ્રગટ કરનાર
મુખી પીર મહમદ હાશમ હાજી, કરાંચીવાલા.
ઠેકાણું:—સેંડહરસટ રોડ, દરગામહોલો ઘર નંબર ૬૧-૬૪
મુંબઇ નાં. ૯

ઇ. સ. ૧૯૧૨. હી. સ. ૧૩૩૦

આ પુસ્તક મુંબઈ નં૦ ૯૩ ચીચપોકલી પરેલરોડપર
લેડી નૉર્થકોટ હિંદુ ઓર્ફનેજ, કે. એન. સેલર
પ્રેસમાં ભાણજી દેવચંદ મહેતાએ
છાપ્યું છે.

કવ્વાલી.

(એ કપેસે બાલ બીખરે હે યે સુરત કયુંબની ગમશી. એ રાગ)

જનમકા દીનહે સુલતાંકા, અરશપર ધુંમ મચતી હે.
મચાલે ધુમ હમબી હીયાં—અરશ
હુવે રોશન તબક ચૌવદા, સીતારે ઓર ખુરશેદ માહ
અજબ યે દીન મુબારીક હે—અરશ.

ફલકસે હે મલાયક બી, મુબારીક દેને આતે હે
કે આયે સરવરે આલમ—અરશ
અલીયે મુરતઝાકે જાનશીં સુલતાં હુવે પૈદા
તવલુદ આજ હે ઊનકી—અરશ.

ફીરસ્તેહ હુર વો ગીલમાં, કે હે સબ શાદમાની મેં
જહાં દેખો ફલકપર આજ, બસ યે ધુમ મચતી હે
ખડી સબ આનકે પરીયાં. કીનારે હોઝ કૌંસરકે
પીલાને જામ શરબતકે—અરશ

બીછાહે ફર્સ નુરાના, જડાહે લાલો ગૌવહરસે
ખીલાહે બાગ જનંતકા—અરશ
કીયે હે લાલ દસ્તો કો, લગાકર હાથ પે મેંદી
કોઈ સુરમા લગાયા હે—અરશ

કીસી કે હાથ મે તુરા, કીસીને હાર પેના હે
અજબ ગુલઝાર વહાં પર હુએ—અરશ

ઝમીપે આજ ઊતરાહે, ફલકસે નુરે સુલતાની
હુવેહે ઔલીઆ સબ શાદ—અરશ

કરોગે તુમ નીગેહબાની, મેરે સુલતાન લાસાની
હુબીએ દો જાહાં બાની—અરશ

બચાલેંગે કયામતસે, મુરીદે ખાસ મૌલાકો
સીદક તેહકીક હયે જીનકી—અરશ

મુબારીક હો મુબારીકબાદીયાં, માતા સલામતકો
સીતારા નુરકા ચમકા—અરશ

મુબારીક હો મુબારીક હો, જમાઅતે હીંદ સારીકો
હુવે નુરે ઇલ્લાહ પૈદા—અરશ

મુબારીક હો મુબારીક હો, મહીને ઓર તારીખ કો
અજબ યે દીન મુબારીક હે—અરશ

નિશાની યે પયંગ્મબરકી, કયામત તક બી જારી હે
હદીસે ખાસ મેં લીખખા—અરશ

દો-ઉંગુલ સે ઊખાડા હે-દરે ખયેબરકો જીસને જા
વોહી સુલતાન આયે હે-અરશ

અરજ કરતા હે યું અલી, કે હરદમ શાદમાની હો
હરેક દંમ દંમ મે યાં. સુલતાં, તુમારી ધુમ મચતી હો

(કેતા હે ખુદા દીલમેં ન ગભરાઇએ મહમદ, એઃ-રાગ)

દર ઇશ્કયે સુલતાં મેં, ફીદા જાનબી કરદું
અરમાં-એહી દીલમેં હે, કે-સીર કાટકે રખદું
ટલ જાએ બલ્લા સરસે હો, ફીર પાકબી ચે રૂ-દર

તાકત નહીં ઇતની કે, તુમે હયાં પે બુલાલું
ખુદ રહેમ કરો આપ, મેં દીલ જાનસે વારૂં-દર

કીસ દેસમેં કીસ ચીઝમેં, કીસ જાકા પતાલું
નકશા હે અજબ તોર, કયા તસવીર ઊતારૂં-દર

અલીકી હે અરમાં, સર કદમોં પે ઝૂકાદું
મીલ જાએ કદમ તેરે તો ચશ્મો સે લગાલું-દર

છુંમ છુંમ કે રૂમ ઝુમ નાચોરે-સુલતાન સવારી લાતેહેં
અન્તરમે ખુસીઆં મનાવોરે-સુલતાન૦
કર લે ઘટકા સીંગારરે-સુ૦

ધના ધંન્ધા ધના ધંન્ધા-કે ધનનન ઢોલ બજાકર નાચોરે, સુ૦
કટાકટકા-કટાકટકા-કે કટકટ-ડાંડી ખેલ રચાકર નાચોરે, સુ૦
તડાંતડતાં-તડાતડતાં-કે તડતડ તાલીરે-દો હાથ બજાકર નાચોરે, સુ૦
જગત્તકી દેખકે લીલા, ન જુઠે નાચમેં ફસના
ઇતાઅત રબકી કરનેકો-કે ઊઠ મધરાત જાગોરે-સુ૦
હે અલીકી એહી અરમાં, મીલે સુલતાન માહમદશાહ
જાહાંમે એહી કરદુંગા, ઘુંઘરવા બાંધ નાચુંગા
છનાછન-છન છના-છન-છન-કે છન છન નાચોરે, સુ૦

રાશડો.

—:o:—

રાસ રમીએ બેની, ચાલો વાડી રે
લાગી પ્રીતી સુલતાંનશાહ, સું મારી રે-રાસ

છે જનમની ઘડી આજ સારી રે
મારા વહાલાપર જાઊં બલહારી રે-રાસ

હું તો પહેરીશ કુમખોને સાડી રે
ઝાંઝર એરીન તોંગલા વારી રે-રાસ

એની મુરતી લાગી મુને પ્યારી રે
દરસન લેવા આવી છે દાસી તારી રે-રાસ

સાખી

દીન છે આ રળીઆણું, આનંદની ઘડી આજ
પ્રીત કરીને પધારીઆ, સુલતાનશાહ મહારાજ
સરવે દાસીઓને લેજો ઊગારી રે-રાસ.

લાવણી

—:o:—

(શું દઇશ તુને જાવા દુખી થાવા–એ રાગ)

કર કરમ તું સુલતાનશાહ, મેરે મૌલા
દુઃખ દુઃખીયનકા તું મીટા
મોરી ભોત ભઇ હે ખતા
સબ ગુના કરો તુમ અતા–મેરે.

ઘુંઘટમે રહા તું છુપા
મુદ્દતસે લગા હે પતા
ખોલ પટ મેરે અંન્તરકા–મેરે.

મેં ઘર ઘર ઢુંઢ થકા
જબ તક મેં સમજમેં નથા
ફેરા લખ ચોરાસી ફીરા–મેરે.

પ્યાસા હું મેં દરશનકા
મોહે દરશનકી આશા
અબ પ્યાસ મેરી તું બુજા–મેરે

હે નુર મહમદકા
ઔલાદે અલી મુરતુઝા
પંજતંન મેં રહા તુ સમા—મેરે.

મુજ ઘટ નીરમલ કરના
તુજસે મોરી તાર લગા
અલીકી યેહી આશા–મેરે.

(કોઇ એસી સખી આતુર ન મીલી મોહે પીકે દ્વારે બીઠા દેત

તોરે દર્સકા પ્યાસા દરપે ખડા, તોરા દરસ દીખા સુલતાન ધ
હે મુરશીદ કામીલ હમારા તુંહીં–તોરા.
બીન દરસ તુમારે ચેન નહીં–દીન રેન ગુઝારત તડપતહી
મુખ દેખનકી અરમાં હે સચ્ચ દીલસે, તોરા જલવા દીખા સુલતાન ધની
જીયા તડપતહે જીયા તડપતહે, જીયા તડપતહે તોરે દરસ બીનાં
કરવટે લેતેહે કભી હયાં કભી હયાં, ઘડી કલ ન પડે સુલતાન ધનો
માંગત ભીક્ષા તોરે દરપે ખડા, મોહે દરસકા દાન દીલાવો ધની
કરમસે ધરમસે રહમસે વ યા, કીસી સુરતસે દરસ દીખાવો ધની
મેંવારૂ પીઆ તુજ ચરનપે જીયા, મોરી નયનોસે નયન મીલાવો ધની
જબલગ ઇસ ઘટમેં બસતહે જીયા, રહે ધ્યાન તેરા સુલતાન ધની
મોરે અન્તરમે–અરમા યેહ રહી, દર પુરત તું સુલતાન ધ
જોડ હાથ કરતહે અરજ યું અલી, મોરી નાવ લગા દેતું પા